

U Osijeku, 06.10.2023.

UPRAVNI SUD U OSIJEKU

TUŽITELJ: NOVI METALI d.o.o., Osijek, Sv. Leopolda Bogdana Mandića 33,
OIB 95293640785

TUŽENIK: RH MISTARSTVO FINACIJA,
Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb
OIB: 18683136487

V.P.S. 123.332,08 Eur-a / 929.245,55 kn

I/ T U Ž B A

Radi poništenja Rješenja tuženika Klasa: UP/II-471-02/23-01/80 od 23.08.2023

i

II/ PRIJEDLOG ZA ODGODU IZVRŠENJA RJEŠENJA

I/ TUŽBA

Pobijanim Rješenjem odbijena je Žalba tužitelja od 28.02.2023. godine na Rješenje Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Klasa: UP/I-471-02/22-01/157 od 23.01.2023.g. u postupku poreznog nadzora.

DOKAZ: - *Rješenje tuženika od 23.08.2023.*
- *Žalba tužitelja od 02.10.2023.*
- *Rješenje prvostupanjskog tijela tuženika od 23.01.2023.*

Prvostupanjskim rješenjem koje je potvrđeno pobijanim rješenjem, tužitelju nisu priznati kao vjerodostojni ulazni računi izdani od strane dobavljača BARKAN Trade j.d.o.o. (prije SEKUNDARIJA j.d.o.o.) u razdoblju od 01.01. do 31.07.2022. u ukupnom iznosu od 3.716.982,00 kn koje je tužitelj knjižio u svojim poslovnim knjigama, odnosno tuženik smatra da roba koja je navedena u tim računima uopće nije isporučena tužitelju, te posljedično tome i pravo tužitelja na odbitak pretporeza u iznosu od 929.245,55 kuna.

Iz obrazloženja prvostupanjskog osporavanog rješenja proizlazi da prvostupanjsko tijelo povećava poreznu osnovicu i utvrđuje poreznu obvezu za poreznog obveznika, ovdje tužitelja, iz razloga što smatra:

- da nije vjerodostojna knjigovodstvena dokumentacija temeljem koje je podnositelj žalbe zaprimio robu i u svom knjigovodstvu knjižio račune ispostavljene od strane društva „Sekundaria“ d.o.o. temeljem kojih je koristio pravo na odbitak pretporeza, odnosno da roba koja je navedena u tim računima uopće nije isporučena tužitelju od strane njegova dobavljača i
- da tužitelj, kao navodno „povezano društvo“ s društvom Barkan trade d.o.o. (bivša Sekundaria d.o.o.) odgovara za njegove obveze.

Za naglasiti je da očito nije moguće kumulativno primijeniti obje, naprijed narečene osnove odnosno razloge za povećane porezne osnove i utvrđivanje porezne obveze, budući jedna drugu isključuju, a što je tužitelj obrazložio u svojoj žalbi.

Drugostupanjsko tijelo odbija žalbu tužitelja iz razloga što tuženik „utvrđuje“ da navodno sporni računi nisu vjerodostojna knjigovodstvena dokumentacija u smislu odredbi čl.66.st.2. i 3. OPZ-a, jer navodno računima ne prileži dokumentacija iz koje bi se moglo utvrditi da je žalitelju zaračunata roba stvarno isporučena od predmetnog dobavljača.

Ovo utvrđenje je pravno neutemeljeno i činjenično netočno.

Suprotno navodima i „utvrđenju“ prvostupanjskog tijela, koje neargumentirano prihvaća drugostupanjsko tijelo u pobijanom rješenju na str. 5. obrazloženja, postoji vjerodostojna dokumentacija o isporuci odnosno preuzimanju otpada, a to su otpremnice i primke koje su priložene uz račune ispostavljene od strane dobavljača Sekundaria d.o.o., koji potpuno i istinito odražavaju nastale poslovne događaje, a najbitnije da je roba stvarno postojala i isporučena tužitelju od strane dobavljača.

Zakon o računovodstvu daje određenje vjerodostojnosti knjigovodstvene isprave (pisane ili sastavljene kao elektronički zapis). Prema Zakonu o računovodstvu vjerodostojna je knjigovodstvena isprava, isprava čiji sadržaj samostalno ili povezan sa sadržajem drugih vjerodostojnih knjigovodstvenih isprava navedenih u toj ispravi (primjerice ugovor, dostavnica, otpremnica i sl.), točno, jasno i potpuno odražava činjenično stanje relevantno za određeni poslovni događaj koji ima za posljedicu knjigovodstvene promjene, te ako je potpisana od osobe koja jamči za njezinu vjerodostojnost.

Svi, po tuženiku nepriznati, računi koji su izdani od strane dobavljača Sekundaria j.d.o.o. koji su proknjiženi u poslovnim knjigama tužitelja, sadržavaju sve podatke propisane čl. 79. Zakona o porezu na dodanu vrijednost. Također postoji vjerodostojna prateća dokumentacija (otpremnice) iz kojih se može utvrditi da je roba navedena u spornim računima stvarno isporučena tužitelju, a koja je sukladno st. 3. čl. 66. OPZ-a pretvorene u knjigovodstvu tužitelja u elektroničke zapise, kao primke.

Bitno je za naglasiti da je roba (sekundarne sirovine, otpad) navedena u osporenim računima stvarno postojala, te da je isporučena tužitelju od strane dobavljača, što se može utvrditi i iz drugih nespornih činjenica, a ne samo na temelju osporavanih isprava kao prilogima nepriznatih računa.

Poslovni odnos i suradnja između dobavljača Sekundaria d.o.o. i društva Novi metali d.o.o. ovdje tužitelju, odvijala se na način da je narečeni dobavljač od fizičkih i pravnih osoba na terenu otkupljivao sekundarne sirovine, otpad, te isti sortirao, dovezio i isporučivao na skladište kupca, ovdje tužitelja, koji je potom istu robu dalje isporučivao i fakturirao svojim kupcima (Cezar d.o.o. i Meltal SI d.o.o.).

Također je bitno za naglasiti i da je sporne račune tužitelj u cijelosti podmirio svom dobavljaču društvu Sekundaria d.o.o., te da postoje dokazi da je tužitelj istu tu robu dalje prodao svojim kupcima, što nedvojbeno ukazuje da je roba stvarno postojala.

Imajući u vidu količinu sekundarnih sirovina, otpada, koje je Sekundaria j.d.o.o. prikupila na terenu od mnogih fizičkih i pravnih osoba, te prikupljeni otpad isporučila svom kupcu, ovdje tužitelju, tužitelj objektivno nije ni bio u mogućnosti kontrolirati svaki pojedinačni otkup, niti je to njegova dužnost.

Nije obveza tužitelja, kome je dobavljač isporučio sekundarne sirovine i otpad koji je otkupio od mnoštva trećih fizičkih i pravnih osoba, da kod sebe ima ili provjerava otkupne blokove koje je sakupljač sekundarnih sirovina, odnosno njegov dobavljač izdao svojim komitentima.

Obveza je otkupljivača sekundarnih sirovina koji iste otkupljuju od građana, u ovom slučaju Sekundaria j.d.o.o. da prilikom otkupa izda otkupne blokove, da provede potrebna knjiženja u svom knjigovodstvu, da obračuna porez, te da o istom sačini JOOP obrazac, a ne društva kome otkupljenu robu prodaju, u ovom slučaju tužitelju.

Nije jasno temeljem kojih to propisa tuženik zaključuje da, pored otpremnica i primki, kupac mora posjedovati i još neke isprave, kao vagarinke, teretni listovi, PL-0 obrasci, računi prijevoznika?

Naime, isporuka sekundarnih sirovina, otpada, dobavljača Sekundaria j.d.o.o. svom kupcu, ovdje tužitelju, obavljala se fco skladište kupca, pa za kupca uopće nije bitno na koji način je dobavljač dostavio otpad kao i dokumentacija vezana za prijevoz robe.

To što Barkan trade d.o.o. kao slijednik društva Sekundaria j.d.o.o., nije dostavio dokumentaciju koja je od njega navodno tražena tijekom poreznog nadzora, odnosno da ga porezna uprava tijekom nadzora nije mogla pronaći?, ne znači da ta tvrtka nije postojala, odnosno da Sekundaria j.d.o.o., kao dobavljač tužitelja, nije u svojstvu vlasnika raspolagao otpadom za koji je ispostavio fakture tužitelju, kako to pogrešno i proizvoljno zaključuje tuženik.

Tužitelj je bio u poslovnim odnosima sa svojim dobavljačem dok je isti poslovao pod tvrtkom Sekundaria j.d.o.o. do svibnja 2022. godine, te nije imao bilo kakvih poslovnih odnosa nakon što je izvršena statusna promjena Sekudaria j.d.o.o. u Barkan trade d.o.o.

Nije obveza preuzimatelja robe, u ovom slučaju društva Novi metali d.o.o., da dokazuje ili provjerava na koji način je isporučitelj stekao robu, koju je prodao i isporučio društvu Novi metali d.o.o.

U prilog ovakvom stavu je i Presuda Međunarodnog suda za ljudska prava (C-80 i C-142/11, EU:C:2012:373) od 21.06.2012. godine u slučaju Mahageben i David u kojoj se između ostalog navodi:

„Sud je u tom predmetu osobito presudio, u toj presudi; da porezna uprava ne može općenito zahtijevati od poreznog obveznika koji želi ostvariti pravo na odbitak PDV-a, s jedne strane, da provjeri je li izdavatelj računa za robu i usluge na temelju kojega je zatraženo izvršavanje prava na odbitak porezni obveznik, je li raspolagao predmetnom robom i je li je mogao isporučiti te je li ispunio svoje obveze prijavljivanja i plaćanja PDV-a kako bi se uvjerio da ne postoje nepravilnosti ili utaja kod trgovaca koji su se nalazili ranije u transakciji ili, s druge strane, da raspolaže dokumentima u tom pogledu.

Naime, načelno su porezna tijela dužna provoditi potreban nadzor poreznih obveznika kako bi otkrila nepravilnosti i utaje PDV-a te izricati sankcije poreznom obvezniku koji je te nepravilnosti ili te utaje počinio, pri čemu ta tijela ne mogu prenijeti svoje zadaće nadzora na porezne obveznike.“

Citiranu presudu Međunarodnog suda tuženik uopće ne akceptira već se poziva na neakve druge presude koje su neprimjenjive u ovoj konkretnoj stvari. Upravo je ova presuda Međunarodnog suda za ljudska izravno primjenjiva i identična ovoj pravnoj stvari. Suprotno navodima tuženika, tužitelj kao kupac ne može niti uopće ima bilo kakve mogućnosti provjeravati od koga je njegov dobavljač nabavio robu i je li tu nabavu pravilno knjižio u svojim poslovnim knjigama. TO JE UPRAVO POSAO Porezne uprave!

Presude na koje se poziva tuženik, mogu se odnositi na slučajeve kada se ne može utvrditi:

- dobavljač - što u konkretnom nije slučaj, budući je dobavljač Sekundaria j.d.o.o. postojao, uredno je bio registriran i poslovao;
- podrijetlo odnosno legalna nabava - što također u konkretnom nije slučaj, budući se radi o otkupu sekundarnih sirovina, otpada, koji je obavljao dobavljač, te dokumentaciju o otkupu (otkupne blokove) mora posjedovati osoba koja vrši otkup, ovdje dobavljač, a ne tužitelj kome je taj prikupljeni i sortirani otpad isporučen.

Isto tako i presude Suda Europske unije na koje se tuženik poziva u pobijanom drugostupanjskom rješenju upravo govore o tome da je u ovakvim predmetima potrebno utvrditi je li isporuka stvarno obavljena poduzetniku.

Upravo iz činjenica da je dobavljač tužitelja (Sekudaria j.d.o.o.) ispostavila tužitelju račune za isporučenu robu, da postoje potpisane otpremnice o isporuci i primitku robe, da su ispostavljeni računi u cijelosti plaćeni, da je istu tu robu tužitelj dalje plasirao svojim kupcima, nedvojbeno se može utvrditi da je roba navedena u računima, koje ne priznaje tuženik, stvarno postojala.

Kada bi se prihvatio zaključak prvostupanjskog i drugostupanjskog tijela, proizlazi da je tužitelj, Novi metali d.o.o. platio društvu Barkan trade d.o.o. (Sekundara) nepostojeću robu, te tu nepostojeću robu dalje prodao i naplatio od svojih kupaca!?!

Slijedom navedenoga nedvojbeno se može zaključiti da je društvo Sekundaria j.d.o.o. (sada Barkan trade d.o.o.) kao dobavljač isporučilo, a tužitelj Novi metali d.o.o. zaprimio robu (sekundarne sirovine), da ima vjerodostojne dokumente - ulazne račune za tu robu temeljem kojih je koristio pravo na odbitak pretporeza, kao i priloge uz iste (otpremnice, primke), te izlazne račune i otpremnice temeljem kojih je ta robu prodana i isporučena kupcima tužitelja, a što je sve pravilno evidentirano u poslovnim knjigama sukladno čl. 66.st.1 4 i 5 OPZ-a.

DOKAZ: - financijsko-knjigovodstveno vještačenje, saslušanje prokuriste tužitelja Vladimira Barić s adrese Osijek, Ilirska 3, svjedoka direktora Sekudaria j.d.o.o. Nenada Dobrić, Ravno Rašće 77, Glina

Slijedom navedenog tužitelj predlaže da Sud nakon provedene rasprave, donese slijedeću

p r e s u d u

Uvažava se tužba tužitelja i poništava se Rješenje Ministarstva financija RH Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak Klasa: UP/II-471-02/23-01/80, Ur.broj: 513-04-23-2 od 23.08.2023. godine, kao i Rješenje Ministarstva financija RH, Porezne uprave, Područni ured Osijek, Klasa: UP/I-471-02/22-01/157, Ur.broj: 513-07-14-0202/20-23-3 od 23.01.2023. godine.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročene troškove.

II/ PRIJEDLOG ZA ODGODU IZVRŠENJA RJEŠENJA

S obzirom da se radi o velikom novčanom iznosu od 123.381,45 eur-a za koji tuženik neosnovano tereti tužitelja, izvršenjem pobijanih rješenja tužitelju bi nastala značajna šteta koja bi se teško mogla popraviti, jer tužitelj neće biti u mogućnosti uredno izvršavati svoje zakonske i druge ugovorne obveze, zbog čega bi uopće opstanak samog društva došao u pitanje.

Pri tom je za naglasiti da je tužitelj uspješan poduzetnik, da je u svom poslovanju do sada ostvarivao dobit, te je uredno podmirivao svoje zakonske i druge obveze.

Iz tog razloga tužitelj predlaže da Upravni sud sukladno odredbi čl. 26. Zakona o upravnim sporovima donese slijedeće

r j e š e n j e

Odgada se izvršenja Rješenja Ministarstva financija RH, Porezne uprave, Područni ured Osijek, Klasa: UP/I-471-02/22-01/157, Ur.broj: 513-07-14-0202/20-23-3 od 23.01.2023. godine, potvrđenog Rješenjem Ministarstva financija RH Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak Klasa: UP/II-471-02/23-01/80, Ur.broj: 513-04-23-2 od 23.08.2023. godine., **sve do pravomoćnog okončanja ovog upravnog spora.**

Tužitelj traži trošak:

- Sastav tužbe - 1.830,80 Eur-a
- PDV 25% - 457,70 Eur-a

ZA TUŽITELJA: